KOMMISSIONENS BESLUTNING Nr. 3632/93/EKSF

af 28. december 1993

om fællesskabsordningen for statsstøtte til kulindustrien

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Kul-og Stålfællesskab, særlig artikel 95, stk. 1,

efter høring af Det Rådgivende Udvalg og Europa-Parlamentet og efter samstemmende og enstemmig udtalelse fra Rådet, og

ud fra følgende betragtninger:

I

I henhold til traktatens artikel 4, litra c), er enhver form for støtte fra medlemsstaterne til kulindustrien forbudt, hvad enten den er specifik eller ej;

som følge af de strukturelle ændringer på det internationale og det fælles marked for energi har Fællesskabets kulindustri siden begyndelsen af 1960'erne måttet gøre en betydelig modenriserings-, rationaliserings- og strukturomlægningsindsats; ud over konkurrencen fra olie og naturgas har der været et stigende pres fra kul importeret fra tredjelande; mange fællesskabsvirksomheder står derfor over for finansielle vanskeligheder og anmoder om støtte fra medlemsstaterne;

siden 1965 har først Den Høje Myndighed og senere Kommissionen ved flere lejligheder vedtaget bestemmelser med henblik på at bringe medlemsstaternes finansielle støtte til kulindustrien i overensstemmelse med traktatens mål; de forskellige bestemmelser om statsstøtte er blevet tilpasset den generelle økonomiske udvikling, herunder navnlig udviklingen på Fællesskabets energi- og kulmarked;

fælles for disse beslutninger var, at de fastlagde mål og principper for medlemssstaternes støtte, således at denne var i overensstemmelse med Fællesskabets interesser, at dens omfang og varighed var begrænset til det nødvendige, og at den ikke greb forstyrrende ind i det fælles markeds funktion; medlemsstaterne forpligtede sig endvidere til at indhente forudgående tilladelse fra først Den Høje Myndighed og senere Kommissionen;

II

selv om Kommissionens beslutning 2064/86/EKSF af 30. juni 1986 om fællesskabsregler for statsstøtte til kulindustrien (1) i forskelligt omfang har gjort det muligt at videreføre strukturomlægnings-, moderniserings- og rationaliseringsprocessen inden for Fællesskabets kulindustri for at gøre denne mere konkurrencedygtig, kan størstedelen af Fællesskabets kulproduktion fortsat ikke konkurrere med importen fra tredjelande, til trods for at produktiviteten er steget betydeligt, og antallet af beskæftigede samtidig er faldet væsentligt i denne sektor;

rationaliseringsmulighederne inden for Fællesskabets kulindustri er begrænsede som følge af de ugunstige geologiske forhold, og det er derfor nødvendigt at supplere rationaliseringsforanstaltningerne med strukturomlægningsforanstaltninger for at forbedre industriens konkurrenceevne;

virkeliggørelsen af dette mål kræver flere finansielle ressourcer, end virksomhederne selv er i stand til at tilvejebringe; heller ikke Fællesskabet råder over de nødvendige ressourcer til finansieringen af denne proces; det er derfor uomgængeligt nødvendigt at bevare en fællesskabsstøtteordning;

foranstaltningerne bør i henhold til EKSF-traktatens bestemmelser indgå i en plan for diversificering af energikilder og leverandører, herunder de nationale energikilder, som led i de bestående energiplaner;

verdensmarkedet for kul er et stabilt marked, der er karakteriseret ved et rigeligt udbud af ressourcer og en stor geopolitisk spredning af udbuddet, således at risikoen for en varig forsyningsafbrydelse, uden at kunne udelukkes helt, dog er meget ringe, selv på lang sigt, og selv hvis efterspørgslen efter kul skulle stige;

Fællesskabets kulimport hidrører for størstedelens vedkommende fra dets partnere i Det Internationale Energiagentur (IEA) eller fra stater, der har indgået handelsaftaler med Fællesskabet eller medlemsstaterne, og som ikke kan betragtes som leverandør, der frembyder en risiko;

(1) EFT nr. L 177 af 1. 7. 1986, s. 1.

som led i sin politik inden for denne sektor bør Fællesskabet tage højde for den usikre sociale situation i mineregionerne, især med hensyn til princippet om økonomisk og social samhørighed, og således drage omsorg for, at der sideløbende med de undgåelige strukturomlægnings- og lukningsforanstaltninger træffes foranstaltninger for at begrænse de sociale og regionale konsekvenser heraf mest muligt;

Fællesskabet befinder sig således i en situation, der ikke er omhandlet i traktaten, men hvor det ikke desto mindre er forpligtet til at handle; under disse omstændigheder bør der gøres brug af traktatens artikel 95, stk. 1, for at gøre det muligt for Fællesskabet af fortsætte virkeliggørelsen af målene i traktatens første artikler; dette gør det berettiget at indføre en ny fællesskabsstøtteordning for kulindustrien;

III

Fællesskabet skal efterhånden skabe de forudsætninger, som i sig selv sikrer den mest rationelle fordeling af kulproduktionen;

med henblik herpå skal Fællesskabet bl.a. fremme en politik for rational udnyttelse af naturressourcerne på betingelser, der udelukker enhver beskyttelsesforanstaltning mod konkurrerende industrier;

Fællesskabet skal fremme udviklingen af den internationale samhandel;

Fællesskabet skal for at varetage sin opgave sikre fastsættelse, opretholdelse og overholdelse af normale konkurrencebetingelser;

på baggrund af ovenstående betragtninger er det vigtigt, at statsstøtten ikke medfører konkurrencefordrejninger eller forskelsbehandling mellem Fællesskabets kulproducenter, købere eller forbrugere;

det er derfor nødvendigt, at statsstøtten ydes på gennemsigtige betingelser, så dens virkning på konkurrencevilkårene bedre kan vurderes;

en opførelse af støtten på budgettet eller i fuldstændig ækvivalente mekanismer, en forenkling af støtteordningerne samt en passende præsentation af de støttebeløb, virksomhederne har modtaget, i disses årsregnskaber er den bedste garanti for støtteordningernes gennemsigtighed;

den tendens til forøgelse af støtten, der har kunnet konstateres ide seneste år, er uforenelig med fællesskabsstøtteordningens karakter af overgangs- og undtagelsesforanstaltning; kulindustriens produktionsomkostninger og -kapacitet skal derfor reduceres, så støtten gradvis kan mindskes;

en politik, der sigter mod en rationel fordeling af produktionen forudsætter til gengæld, at reduktionen af omkostningerne og kapaciteten først og fremmest finder sted inden for den produktion, der modtager mest støtte;

i det omfang visse virksomheder eller produktionsanlæg i Fællesskabet ikke kan gøre sig forhåbninger om at opnå større økonomisk levedygtighed som følge af kulpriserne på de internationale markeder, bør støtteordningerne gøre det muligt at mindske de sociale og regionale konsekvenser af lukningerne; på baggrund af erfaringerne med omstilling i visse kulområder i Fællesskabet, har man indset, at der i tilfælde af en fremskyndet lukning af anlæg, der ikke på nogen måde er rentable, skal ydes støtte til regional industriel omstilling, i det omfang den pågældende medlemsstat fidner det nødvendigt, idet en sådan støtte skal være forenelig med traktaterne;

der bør ikke alene tilvejebringes et sundere konkurrencegrundlag, men også på længere sigt ske en forbedring på fællesskabsniveau af sektorens konkurrenceevne i forhold til verdensmarkedet;

kulindustrivirksomhederne i Fællesskabet må kunne regne med præcise perspektiver på mellemlang og lang sigt med henblik på at gennemføre strukturændringer;

som følge af den fortsatte tilbagegang i kulproduktionen inden for de seneste årtier kan visse virksomheder være udsat for unormale eller exceptionelt store byrder; offentlig støtte, der sigter mod helt eller delvis at udligne disse byrder, kan derfor være forenelig med det fælles marked, forudsat at der sikres en streng kontrol fra Kommissionens side, og at disse byrder fra fortiden ikke modsvares af latente indtægter fra fortiden;

det er nødvendigt at sikre kulindustrien og de øvrige sektorer lige adgang til forsknings- og udviklingsstøtte samt til støtte til miljøbeskyttelse, og det er derfor ønskeligt, at det vurderes, om den pågældende støtte er i overensstemmelse med fællesskabsreglerne på dette område;

især kulindustrien er karakteriseret ved en stadig større brug af avanceret teknologi og spiller således en væsentlig rolle efter forskningen, udviklingen, afprøvningen og udnyttelsen af denne teknologis potentiale inden for industri;

IV

bestræbelserne på at reducere produktionsomkostningerne bør indgå i en strukturomlægnings-, rationaliserings- og moderniseringsplan for industrien, hvori der skelnes mellem de produktionsanlæg, der er i stand til at deltage i virkeliggørelsen af dette mål, og dem, der ikke kan ; disse bør indgå i en plan for aktivitetsindskrænkning, der ved udløbet af nærværende ordning fører til lukning af anlæggene ; kun ekstraordinære sociale og regionale omstændigheder vil kunne retfærdiggøre, at lukningen først finder sted efter denne frist ;

Kommissionens beføjelser til at give tilladelse til støtte bør udøves på grundlag af et præcist og fuldstændigt kendskab til alle de foranstaltninger, som regeringerne agter at træffe, samt til forbindelsen mellem disse foranstaltninger og denne beslutnings målsætninger ; medlemsstaterne bør derfor regelmæssigt og i samlet form meddele Kommissionen alle oplysninger om den støtte, de agter at yde direkte eller indirekte til kulindustrien, og præcisere årsagerne hertil samt støttens rækkevidde og eventuelle tilknytning til en forelagt moderniserings-, rationaliserings- og strukturomlægningsplan ;

som følge af de særlige forhold, der gør sig gældende for visse eksisterende støtteordninger, kan det vise sig nødvendigt at fastsætte en overgangsordning på tre år, således at de pågældende ordninger kan blive bragt i overensstemmelse med denne beslutning ;

det er meget vigtigt, at der ikke finder hel eller delvis udbetaling sted, før der foreligger en udtrykkelig tilladelse fra Kommissionen —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING :

AFDELING I

Ramme og generelle mål

Artikel 1

1. Enhver form for støtte til kulindustrien, hvad enten den er specifik eller generel, som ydes af medlemssterne eller gennem statsmidler uanset i hvilken form, kan kun betragtes som fællesskabsstøtte og dermed som forenelig med det fælles marked, hvis den opfylder bestemmelserne i artikel 2 til 9.

2. Støtte omfatter enhver direkte eller indirekte foranstaltning eller intervention fra de offentlige myndigheders side, som har forbindelse med produktionen, markedsføringen og udenrigshandelen, og som giver kulindustrivirksomhederne en økonomisk fordel ved at lette de byrder, de normalt selv skulle have båret, selv om de offentlige budgetter ikke belastes.

3. Støtte omfatter også anvendelsen af de afgifter, som de offentlige myndigheder har gjort obligatoriske, og som direkte eller indirekte kommer kulindustrien til gavn, uden at der skelnes mellem om støtten ydes af staten, eller af offentlige eller private organer som staten udpeger til at forvalte den.

4. Støtte omfatter også de støtteelementer, der eventuelt er indeholdt i finansieringsforanstaltninger, som medlemsstaterne træffer over for kulvirksomheder, og som ikke kan betragtes som risikovillig kapital ydet til et selskab efter sædvanlig praksis i en markedsøkonomi.

Artikel 2

1. Støtte til kulindustrien kan betragtes som forenelig med det fælles marked, hvis den bidrager til at virkeliggøre mindst ét af følgende mål :

— på baggrund af kulpriserne på de internationale markeder at gøre nye fremskridt hen imod økonomisk levedygtighed for at sikre en gradvis nedsættelse af støtten

— at løse de sociale og regionale problemer i forbindelse med totale eller delvis aktivitetsindskrænkning i produktionsanlæg

— at fremme kulindustriens tilpasning til miljøbeskyttelsesnormerne.

2. Efter udløbet af en overgangsperiode på højst tre år at regne fra denne beslutnings ikrafttræden kan støtte kun tillades, når den er opført på medlemsstaternes offentlige budgetter på nationalt, regionalt eller lokalt plan, eller når den indgår i fuldstændig ækvivalente mekanismer, for at opnå større gennemsigtighed.

3. Fra og med det første kulproduktionsår, der er omfattet af denne beslutning, skal enhver støtte, som er virksomhed har modtaget, være angivet sammen med dennes resultatopgørelse som en særskilt indtægt i forhold til omsætningen.

4. I denne beslutning forstås ved produktionsomkostninger omkostningerne pr. ton kulækvivalent ved den løbende produktion.

5. Alle de støtteforanstaltninger, der er omhandlet i artikel 3 til 7, undersøges dels i lyset af de specifikke betingelser, der er fastlagt i nævnte artikler, dels under hensyn til deres overensstemmelse med målene i stk. 1 i nærværende artikel.

AFDELING II

Støtte fra medlemsstaterne

Artikel 3

Driftsstøtte

1. Driftsstøtte til dækning af forskellen mellem produktionsomkostningerne og en salgspris, som de kontraherende parter frit har aftalt under hensyntagen til betingelserne på verdensmarkedet, kan kun betragtes som forenelig med det fælles marked, hvis samtlige nedenstående betingelser er opfyldt:

— den meddelte støtte pr. ton må for hver virksomhed eller produktionsenhed ikke overstige forskellen mellem produktionsomkostningerne og de forventede indtægter for det følgende kulproduktionsår

— den faktisk udbetalte støtte reguleres årligt på grundlag af de reelle udgifter og indtægter senest inden udgangen af det kulproduktionsår, der følger efter det, for hvilket støtten er blevet ydet. Hvis støtten ydes inden for rammerne af et flerårigt finansieringsloft finder den endelige regulering sted ved udgangen af det år, der følger efter ovennævnte flerårige finansiering

— driftsstøttebeløbet pr. ton må ikke indebære, at priserne for EF-kul kommer til at ligge under dem, der gælder for kul af tilsvarende kvalitet fra tedjelande

— uden at dette berører bestemmelserne i artikel 8 og 9, giver medlemsstaterne i første omgang Kommissionen alle oplysninger om beregningen af de forventede produktionsomkostninger og indtægter pr. ton og senere om beregningen af den regulering, der er foretaget på grundlag af de reelle produktionsomkostninger og indtægter

— støtten må ikke medføre konkurrencefordrejning mellem kulforbrugerne.

2. De medlemsstater, der påtænker i løbet af kulproduktionsårene 1994 til 2002 at yde den i stk. 1 nævnte driftsstøtte til kulvirksomheder, forelægger forinden Kommissionen en moderniserings-, rationaliserings- og strukturomlægningsplan med henblik på forbedring af disse virksomheders økonomiske levedygtighed, der skal opnås ved en reduktion af produktionsomkostningerne.

Planen skal omfatte passende foranstaltninger og en vedvarende indsats for at opnå en retningsgivende reduktion af produktionsomkostningerne i 1992-priser i løbet af perioden 1994-2002.

Gennemførelsen af denne plan vil blive fulgt regelmæssigt op, og en undersøgelse af situationen vil blive foretaget af Kommissionen i 1997.

3. Såfremt visse produktionsanlæg inden for en og samme virksomhed modtager støtte til aktivitetsindskrænkning i henhold til artikel 4, medens andre modtager driftsstøtte, medtages produktionsomkostningerne for de produktionsanlæg, der indskrænker aktiviteterne, ikke ved beregningen af virksomhedens gennemsnitlige produktionsomkostninger med henblik på en vurdering af virksomhedens virkeliggørelse af målet i stk. 2 i nærværende artikel.

Artikel 4

Støtte til aktivitetsindskrænkning

Støtte til dækning af produktionsomkostningerne i virksomheder eller produktionsanlæg, der ike kan opfylde de betingelser, der er fastsat i artikel 3, stk. 2, kan betragtes som forenelig med det fælles marked, hvis den er i overensstemmelse med artikel 3, stk. 1, og hvis den indgår i en lukningsplan, som skal være gennemført, inden denne beslutning udløber.

Hvis lukningen sker efter denne beslutnings udløb, er støtte til dækning af produktionsomkostninger kun tilladt, hvis den er berettiget af særlige sociale og regionale grunde og indgår i en plan for gradvis og fortsat aktivitetsindskrækning, som fører til en væsentlig nedskæring inden udløbet af denne beslutning.

Artikel 5

Støtte til dækning af exceptionelle udgifter

1. Statsstøtte til virksomheder til dækning af omkostninger, der skyldes modernisering, rationalisering og strukturomlægning inden for kulindustrien, og som ikke har tilknytning til den løbende produktion (gamle forpligtelser), kan betragtes som forenelig med det fælles marked, hvis støtten ikke overstiger disse omkostninger. Denne støtte kan dække:

— udgifter, som kun påhviler virksomheder, der er i gang med eller har foretaget en strukturomlægning

— udgifter, der påhviler flere virksomheder.

De udgiftskategorier, der skyldes modernisering, rationalisering og strukturomlægning inden for kulindustrien er defineret i bilaget til denne beslutning.

2. Statsstøtte til finansiering af særlige ordninger for sociale ydelser i kulindustrien kan betragtes som forenelig med det fælles marked i det omfang, støtten bevirker, at forholdet mellem udgiften for kulvirksomhederne pr. aktiv minearbejder og ydelsen pr. ydelsesberettiget bringes ned på samme niveau som i andre industrier. Uden at dette berører bestemmelserne i artikel 9, skal medlemsstaterne forelægge Kommissionen de nødvendige fakta og detaljerede beregninger vedrørende forholdet mellem ovennævnte udgifter og ydelser.

Artikel 6

Støtte til forskning og udvikling

Støtte til dækning af kulvirksomhedernes udgifter til forsknings- og udviklingsprojekter kan betragtes som forenelig med det fælles marked på betingelse af, at fællesskabsreglerne for statsstøtte til forskning og udvikling er overholdt.

Artikel 7

Støtte til miljøbeskyttelse

Støtte, der skal lette tilpasningen til nye lovbestemte miljøbeskyttelsesnormer af anlæg, som har været i drift i mindst to år før disse normers ikrafttræden, kan betragtes som forenelig med det fælles marked på betingelse af, at fællesskabsreglerne for statsstøtte på dette område er overholdt.

AFDELING III

Procedurer for meddelelse, undersøgelse og tilladelse

Artikel 8

1. De medlemsstater, der for kulproduktionsårene 1994 til 2002 har til hensigt at yde driftsstøtte som omhandlet i artikel 3, stk. 2, og/eller støtte til aktivitetsindskrænkning som omhandlet i artikel 4, forelægger senest den 31. marts 1994 Kommissionen en moderniserings-, rationaliserings- og strukturomlægningsplan for industrien i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 3, stk. 2, og/eller en aktivitetsindskrænkningsplan i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 4.

2. Kommissionen undersøger, om den eller de pågældende plan(er) er i overensstemmelse med de generelle mål i artikel 2, stk. 1, og de specifikke kriterier og mål i artikel 3 og 4.

3. Senest tre måneder efter meddelelsen af de nævnte planer afgiver Kommissionen en udtalelse om deres overensstemmelse med de generelle og specifikke mål uden dog at tage stilling til, hvorvidt disse mål kan virkeliggøres ved hjælp af de påtænkte foranstaltninger. Hvis de oplysninger, som er indeholdt i planerne, er utilstrækkelige, kan Kommissionen inden for en måned anmode om yderligere oplysninger, og der løber i så fald en ny frist på tre måneder regnet fra modtagelsen af de yderligere oplysninger.

4. Hvis en medlemsstat beslutter at foretage ændringer i planen, der ændrer retningslinjerne i forhold til denne beslutnings mål, skal den underrette Kommissionen herom, således at denne kan tage stilling til ændringerne i henhold til proceduren i denne artikel.

Artikel 9

1. Medlemsstaterne meddeler senest den 30. september hvert år (eller tre måneder før ikrafttrædelsen) alle de finansielle foranstaltninger, som de har til hensigt at træffe til fordel for kulindustrien i det følgende år, og præciserer støttens art under henvisning til de generelle mål og kriterier i artikel 2 og til de forskellige støtteformer, der er omhandlet i artikel 3 til 7. De etablerer en sammenhæng med de planer, der har meddelt Kommissionen i henhold til artikel 8.

2. Medlemsstaterne meddeler senest den 30. september hvert år det støttebeløb, der faktisk er udbetalt i det foregående kulproduktionsår, og redegør for de reguleringer, der eventuelt er sket i forhold til de oprindeligt meddelte beløb.

3. I forbindelse med meddelelsen om støtte efter artikel 3 og 4 giver medlemsstaterne ved den årlige opgørelse over den faktisk udbetalte støtte alle de oplysninger, der er nødvendige for verificeringen af kriterierne i de pågældende artikler.

4. Medlemsstaterne må ikke iværksætte de planlagte støtteforanstaltninger, før Kommissionen har godkendt dem, idet den træffer sin beslutning under hensyn til bl.a. de generelle mål og kriterier i artikel 2 og de specifikke kriterier i artikel 3 til 7. Hvis Kommissionen ikke har truffet beslutning senest tre måneder efter modtagelsen af meddelelsen vedrørende de planlagte foranstaltninger, kan disse iværksættes femten arbejdsdage efter, at medlemsstaten har tilsendt Kommissionen en meddelelse om, at den agter at iværksætte foranstaltningerne. Enhver anmodning om yderligere oplysninger fra Kommissionens ide som følge af en utilstrækkelig meddelelse udsætter det tidspunkt, fra hvilket fristen på tre måneder løber, der er at regne fra det tidspunkt, hvor Kommissionen modtager ovennævnte oplsyninger.

5. Enhver udbetaling, der finder sted, inden Kommissionen har givet tilladelse, skal i tilfælde af en negativ beslutning fuldt ud betales tilbage af modtagervirksomheden og skal under elle omstændigheder betragtes som en unormal fordel i form af et udberettiget likviditetsforskud og som sådan forrentes til markedsrente af modtageren.

6. Ved undersøgelsen af de således meddelte foranstaltninger vurderer Kommissionen disse overensstemmelse med de planer, som er forelagt i henhold til artikel 8 og målene i artikel 2. Den kan anmode medlemsstaterne om at bgrunde enhver afvigelse i forhold til de oprindeligt forelagte planer og foreslå de nødvendige korrigerende forastaltninger.

7. Ordninger, der er i kraft den 31. december 1993, i henhold til hvilke der er ydet støtte i overensstemmelse med Kommissionens beslutning 2064/86/EKSF af 30. juni 1986, og som er knyttet til aftaler mellem producenter og forbrugere, der er omfattet af undtagelsen i EØF-traktatens artikel 85, stk. 3, og/eller en tilladelse i henhold til EKSF-traktatens artikel 65, skal inden den 31. december 1996 bringes i overensstemmelse med denne beslutning.

Første afsnit berører ikke anvendelsen af artikel 2 eller medlemsstaternes meddelelsespligt i henhold til procedurerne i artikel 8 og 9 i denne beslutning. Alle ændringer i de nævnte ordninger skal ligeledes meddeles Kommissionen.

AFDELING IV

Almindelige og afsluttende bestemmelser

Artikel 10

1. Kommissionen aflægger hvert år beretning til Rådet, Europa-Parlamentet og Det Rådgivende Udvlag om gennemførelse af denne beslutning.

2. Kommissionen forelægger inden den 30. juni 1997 Rådet en rapport om de indhøstede erfaringer og de konstaterede problemer i forbindelse med gennemførelsen af denne beslutning. Den kan efter fremgangsmåden i EKSF-traktatens artikel 95, stk. 1, foreslå passende ændringer.

Artikel 11

Kommissionen træffer efter høring af Rådet alle de foranstaltninger, der er nødvendige for gennemførelsen af denne beslutning.

Artikel 12

Denne beslutning træder i kraft den 1. januar 1994 og udløber den 23. juli 2002.

Denne beslutning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. december 1993.

På Kommissionens vegne

Karel VAN MIERT

Medlem af Kommissionen

BILAG

DEFINITION AF DE UDGIFTER, DER ER OMHANDLET I ARTIKEL 5, STK. 1

I. Udgifter, som kun påhviler virksomheder, der foretager eller har foretaget strukturomlægninger eller rationaliseringer

Det vil sige udelukkende:

a) udgifter til dækning af sociale ydelser, der står i forbindelse med pensionering af arbejdstagere, før disse har nået den ved lov fastsatte pensionsalder

b) andre ekstraordinære udgifter til arbejdstagere, der har mistet deres arbejde som følge af strukturomlægninger og rationaliseringer

c) ydelse af pension og godtgørelser, ud over de lovbestemte pensionsordninger, til arbejdstagere, der har mistet deres arbejde som følge af strukturomlægninger og rationaliseringer, samt til personer, som var berettigede til disse ydelser inden strukturomlægningerne

d) vederlagsfri leverancer af kul til arbejdstagere, der har mistet deres arbejde som følge af strukturomlægninger og rationaliseringer, samt til personer, der var berettigede dertil inden strukturomlægningerne

e) resterende skattemæssige, juridiske eller administrative forpligtelser

f) ekstra sikkerhedsarbejder under jorden som følge af strukturomlægninger

g) terrænskader, der skyldes mineanlæg, der tidligere har været i drift

h) resterende forpligtelser i form af bidrag til organer, der har til opgave at sørge for vandforsyning og spildevandsbortledning

i) øvrige resterende forpligtelser i forbindelse med vandforsyning og spildevandsbortledning

j) resterende forpligtelser i forbindelse med tidligere minearbejderes sygesikringsordning

k) ekstraordinære forringelser af aktiver, i det omfang de skyldes strukturomlægning af industrien (uden hensyn til nyvurderinger efter den 1. januar 1986, der overstiger inflationstakten)

l) udgifter i forbindelse med sikring af den fortsatte adgang til stenkulsreserverne efter ophøret med udvindingen.

II. Udgifter der påhviler adskillige virksomheder

a) forhøjelse af bidragene — uden for de lovbestemte ordninger — til dækning af sociale ydelser som følge af formindskelsen af antallet af bidragspligtige på grund af strukturomlægningerne

b) udgifter til vandforsyning og spildevandsbortledning, som følge af strukturomlægningerne

c) forhøjelse af bidragene til organer, der har til opgave at sørge for vandforsyning og spildevandsbortledning, i det omfang denne forhøjelse skyldes et fald i den bidragspligtige stenkulsproduktion efter strukturomlægningen.